

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО НАЦІОНАЛЬНУ СИСТЕМУ КВАЛІФІКАЦІЙ

Цей Закон регулює суспільні відносини, пов'язані із створенням, функціонуванням та розвитком Національної системи кваліфікацій в Україні.

РОЗДІЛ І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

вид професійної діяльності – професійна діяльність, що характеризується подібністю умов та вимог, змісту та компетентностей, необхідних для її виконання;

інформальна освіта (самоосвіта) - це освіта, яка передбачає самоорганізоване здобуття особою певних компетентностей, зокрема під час повсякденної діяльності, пов'язаної з професійною, громадською або іншою діяльністю, родиною чи дозвіллям;

кваліфікаційний рівень – рівень складності та обсягу завдань і обов'язків, що виконуються в межах певного виду професійної діяльності і потребують відповідного рівня освіти та професійних навичок;

кваліфікаційний рівень рамки кваліфікацій – структурна одиниця рамки кваліфікацій, яка включає в себе визначений в установленому порядку набір дескрипторів;

кваліфікаційний центр – суб'єкт, уповноважений на оцінювання і визнання результатів навчання осіб (зокрема, здобутих шляхом неформальної чи інформальної освіти), присвоєння та/або підтвердження відповідних професійних кваліфікацій;

кваліфікація – визнана уповноваженим суб'єктом та засвідчена відповідним документом стандартизована сукупність здобутих особою компетентностей та/або результатів навчання;

Національна рамка кваліфікацій – це системний і структурований за компетентностями опис її кваліфікаційних рівнів;

Національна система кваліфікацій – сукупність інституцій і правових норм, які регулюють формування і розвиток освітніх та професійних кваліфікацій, їхню відповідність потребам суспільства і ринку праці;

неформальна освіта - це освіта, яка здобувається, як правило, за освітніми програмами та не передбачає присудження визнаних державою освітніх

кваліфікацій за рівнями освіти, але може завершуватися присвоєнням професійних та/або присудженням часткових освітніх кваліфікацій;

освітня кваліфікація - це визнана уповноваженим суб'єктом освітньої діяльності та засвідчена відповідним документом про освіту сукупність встановлених стандартом освіти та здобутих особою результатів навчання (компетентностей);

професійна кваліфікація – це визнана уповноваженим суб'єктом та засвідчена відповідним документом стандартизована сукупність здобутих особою компетентностей та/або результатів навчання, що дозволяють здійснювати професійну діяльність;

професійний стандарт – затверджений в установленому порядку стандартизований опис трудових функцій, що слугує основою для формування професійних кваліфікацій;

рамка кваліфікацій – системний, структурований набір дескрипторів її кваліфікаційних рівнів, який може використовуватися з метою розроблення, ідентифікації, співвіднесення, визнання, планування і розвитку кваліфікацій, розроблення стандартів освіти та професійних стандартів, формування систем та диференціації оплати праці, а також для інших цілей;

результати навчання – знання, уміння, навички, цінності, набуті в процесі навчання, виховання та розвитку, які можна ідентифікувати, спланувати, оцінити і виміряти та які особа здатна продемонструвати;

сертифікація – зовнішнє незалежне оцінювання професійних компетентностей особи;

стандарт оцінювання кваліфікацій – це затверджені в установленому порядку загальні вимоги до процедури оцінювання стандартизованих результатів навчання (компетентностей) для присудження повної або часткової кваліфікації.

трудова функція – інтегрований, відносно автономний набір трудових дій (операцій), що визначається характерним для нього технологічним процесом;

часткова кваліфікація – кваліфікація, яка свідчить про здобуття особою частини компетентностей та/або результатів навчання, які відповідають певному рівню Національної рамки кваліфікацій.

2. Інші терміни вживаються у значенні, наведеному в Законах України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про професійний розвиток працівників», «Про зайнятість населення».

Стаття 2. Сфера застосування Закону

1. Дія цього Закону поширюється на відносини між суб'єктами Національної системи кваліфікацій, в тому числі між Національним агентством кваліфікацій, роботодавцями та/або їхніми організаціями (об'єднаннями), працівниками, громадськими організаціями та об'єднаннями, органами влади, закладами освіти, кваліфікаційними центрами, розробниками кваліфікацій, іншими юридичними та фізичними особами, що виникають у зв'язку з розробленням, застосуванням, зміною та розвитком, оцінюванням, присвоєнням, підтвердженням, визнанням кваліфікацій.

Стаття 3. Законодавство у сфері Національної системи кваліфікацій

1. Законодавство у сфері Національної системи кваліфікацій в Україні ґрунтується на Конституції України та складається із цього Закону та інших актів законодавства та міжнародних договорів України, укладених в установленому законом порядку.

2. Якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені цим Законом, застосовуються правила міжнародного договору.

Стаття 4. Національна системи кваліфікацій, її мета та завдання

1. Метою Національної системи кваліфікацій є забезпечення відкритої та гнучкої взаємодії між роботодавцями, закладами освіти та іншими суб'єктами освітньої діяльності, громадськими організаціями та об'єднаннями, органами влади, іншими юридичними та фізичними особами у сфері формування та присудження (присвоєння) кваліфікацій.

2. Завданнями Національної системи кваліфікацій є:

забезпечення взаємодії системи освіти та ринку праці;

вдосконалення механізмів забезпечення якості освіти;

забезпечення відповідності між результатами навчання, що оцінюються, та кваліфікаціями, що присуджуються (присвоюються);

забезпечення відповідності освітніх та професійних кваліфікацій сучасним та перспективним вимогам економіки і ринку праці;

забезпечення відповідності освітньо-професійних програм професійним стандартам;

задоволення потреб держави та ринку праці у працівниках відповідної кваліфікації задля розвитку національної економіки;

запровадження системи стандартизованого оцінювання результатів навчання, здобутих шляхом формальної, неформальної та/або інформальної освіти (навчання), присудження (присвоєння), визнання та підтвердження повних і часткових освітніх і професійних кваліфікацій;

стимулювання навчання та професійного розвитку впродовж життя;

гармонізація з європейськими рамками кваліфікацій та системами кваліфікацій інших країн;

гарантування прозорості планування, здобуття, оцінювання та визнання освітніх і професійних кваліфікацій особи.

Стаття 5. Структура Національної системи кваліфікацій

1. Національна система кваліфікацій складається з:

кваліфікацій;

рамок кваліфікацій;

професійних стандартів;

стандартів оцінювання кваліфікацій;

Національного реєстру кваліфікацій;
галузових рад з розроблення професійних стандартів;
розробників кваліфікацій;
кваліфікаційних центрів;
Національного агентства кваліфікацій.

РОЗДІЛ II. КВАЛІФІКАЦІЇ, РАМКИ КВАЛІФІКАЦІЙ, СТАНДАРТИ

Стаття 6. Кваліфікації

1. Кваліфікації за обсягом класифікуються на повні та часткові, за змістом - на освітні та професійні.

Кваліфікація вважається повною в разі здобуття особою повного переліку компетентностей відповідного рівня Національної рамки кваліфікацій.

Кваліфікація вважається частковою в разі здобуття особою частини компетентностей відповідного рівня Національної рамки кваліфікацій.

Присвоєння (підтвердження) або визнання повних та часткових кваліфікацій здійснюється у порядку, визначеному цим законом та іншими нормативно-правовими актами.

2. Освітня кваліфікація - це визнана закладом освіти чи іншим уповноваженим суб'єктом освітньої діяльності та засвідчена відповідним документом про освіту сукупність здобутих особою результатів навчання (компетентностей).

3. Професійна кваліфікація - це визнана кваліфікаційним центром, іншим уповноваженим суб'єктом та засвідчена відповідним документом стандартизована сукупність здобутих особою компетентностей (результатів навчання), що дозволяють здійснювати професійну діяльність.

4. Повні та часткові кваліфікації розробляються уповноваженими розробниками кваліфікацій у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері праці, трудових відносин та зайнятості населення.

5. У цьому Законі, якщо не зазначено інше, під терміном "кваліфікація" розуміється повна кваліфікація.

Стаття 7. Присудження (присвоєння), визнання, підтвердження кваліфікацій

1. Присудження (присвоєння), визнання, підтвердження кваліфікацій, у тому числі здобутих за кордоном, здійснюється уповноваженими суб'єктами відповідно до законодавства.

2. Порядок присудження, присвоєння, визнання і підтвердження кваліфікацій розробляється Національним агентством кваліфікацій та затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 8. Професійні стандарти

1. Порядок розроблення, затвердження та перегляду професійних стандартів затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері праці, трудових відносин та зайнятості населення.

2. Професійні стандарти в установленому порядку вносяться Національним агентством кваліфікацій до Національного реєстру кваліфікацій.

Стаття 9. Стандарти оцінювання кваліфікацій

1. Порядок розроблення, затвердження та перегляду стандартів оцінювання кваліфікацій затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері праці, трудових відносин та зайнятості населення.

2. Стандарти оцінювання кваліфікацій затверджуються Національним агентством кваліфікацій і вносяться у встановленому порядку до Національного реєстру кваліфікацій.

Стаття 10. Національний реєстр кваліфікацій

1. Національний реєстр кваліфікацій - автоматизована система збирання, верифікації, оброблення, зберігання та захисту інформації про Національну систему кваліфікацій.

2. Складники Національного реєстру кваліфікацій визначаються положенням про Національний реєстр кваліфікацій у відповідності до цього Закону.

3. Розпорядником Національного реєстру кваліфікацій є Національне агентство кваліфікацій.

Положення про Національний реєстр кваліфікацій затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері праці, трудових відносин та зайнятості населення.

4. Інформація, що міститься в Національному реєстрі кваліфікацій, є публічною, доступною для фізичних та юридичних осіб, і подається у формі відкритих даних, у тому числі з урахуванням потреб осіб з порушенням зору, крім тієї, що належить до персональних даних та інформації з обмеженим доступом.

Безоплатний і вільний доступ осіб до інформації, що міститься в Національному реєстрі кваліфікацій, здійснюється через офіційний веб-сайт Національного агентства кваліфікацій.

Стаття 11. Рамки кваліфікацій

1. В Україні функціонують такі рамки кваліфікацій:

Національна рамка кваліфікацій;

галузеві рамки кваліфікацій.

2. Національна рамка кваліфікацій - це системний і структурований за компетентностями опис її рівнів.

3. Національна рамка кваліфікацій призначена для використання органами державної влади та органами місцевого самоврядування, установами та організаціями, закладами освіти, роботодавцями, іншими юридичними та фізичними особами з метою розроблення, ідентифікації, співвіднесення, визнання, планування і розвитку кваліфікацій, визначення рівня оплати праці.

4. Національна рамка кваліфікацій ґрунтується на європейських і національних стандартах, враховує вимоги ринку праці до компетентностей працівників та запроваджується з метою гармонізації норм законодавства у сферах освіти і соціально-трудових відносин, сприяння національному та міжнародному визнанню кваліфікацій, здобутих в Україні, налагодження ефективної взаємодії сфери освіти і ринку праці.

5. Національна рамка кваліфікацій формується у відповідності до Європейської рамки кваліфікацій та інших аналогічних міжнародних документів.

Дескриптори Національної рамки кваліфікацій, зміни до них затверджуються Кабінетом Міністрів України за поданням Національного агентства кваліфікацій

6. Галузева рамка кваліфікацій є складовою системи професійних кваліфікацій, має узгоджуватися із Національною рамкою кваліфікацій і є інструментом розроблення, ідентифікації, співвіднесення та визнання кваліфікацій певного виду (видів) економічної діяльності.

7. Галузева рамка кваліфікацій розробляється за певним видом (видами) економічної діяльності.

8. У галузевих рамках кваліфікацій конкретизується опис їх рівнів у термінах компетентностей, що характерні для кваліфікацій певної галузі знань та/або виду економічної діяльності.

9. Рівні галузевих рамок кваліфікацій мають співвідноситися з відповідними рівнями Національної рамки кваліфікацій.

10. Галузева рамка кваліфікацій розробляється галузевою радою з розроблення професійних стандартів, центральним органом виконавчої влади і затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням Національного агентства кваліфікацій.

11. Розроблення і введення в дію галузевих рамок кваліфікацій та змін до них відбувається згідно з порядком, затвердженим Кабінетом Міністрів України за поданням Національного агентства кваліфікацій.

РОЗДІЛ III.

УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ НАЦІОНАЛЬНОЇ СИСТЕМИ КВАЛІФІКАЦІЙ

Стаття 12. Органи управління у сфері Національної системи кваліфікацій

Органами управління у сфері Національної системи кваліфікацій є:

Кабінет Міністрів України;

центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері праці, трудових відносин та зайнятості населення;

Національне агентство кваліфікацій.

Стаття 13. Повноваження Кабінету Міністрів України

Кабінет Міністрів України:

забезпечує проведення і реалізує державну політику у сфері Національної системи кваліфікацій;

затверджує стратегію розвитку Національної системи кваліфікацій;

видає у межах своїх повноважень нормативно-правові акти з питань Національної системи кваліфікацій;

затверджує Національну та галузеві рамки кваліфікацій за поданням Національного агентства кваліфікацій;

затверджує положення про Національний реєстр кваліфікацій за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері праці, трудових відносин та зайнятості населення;

затверджує порядок розроблення, затвердження та перегляду професійних стандартів;

затверджує порядок розроблення, затвердження та перегляду стандартів оцінювання кваліфікацій;

здійснює інші повноваження, передбачені законом.

Стаття 14. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері праці, трудових відносин та зайнятості населення

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері праці, трудових відносин та зайнятості населення:

подає на затвердження Кабінету Міністрів України порядок розроблення, введення в дію та перегляду професійних стандартів;

подає на затвердження Кабінету Міністрів України порядок розроблення кваліфікацій;

затверджує порядок розроблення, введення в дію та перегляду стандартів оцінювання за поданням Національного агентства кваліфікацій;

здійснює інші повноваження, передбачені законом.

Стаття 15. Національне агентство кваліфікацій

1. Національне агентство кваліфікацій є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через керівника центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері праці, трудових відносин та зайнятості населення.

Гранична чисельність Національного агентства кваліфікацій визначається Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері праці, трудових відносин та зайнятості населення.

2. Основними завданнями Національного агентства кваліфікацій є:
реалізація державної політики у сфері Національної системи кваліфікацій;
внесення на розгляд центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері праці, трудових відносин та зайнятості населення пропозицій щодо забезпечення формування державної політики у зазначеній сфері.

3. Національне агентство кваліфікацій є юридичною особою публічного права, що утворюється Кабінетом Міністрів України.

4. Національне агентство кваліфікацій очолює Голова, який призначається на посаду та звільняється з посади Кабінетом Міністрів України у порядку, передбаченому законодавством України з питань державної служби.

5. Положення про Національне агентство кваліфікацій затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері праці, трудових відносин та зайнятості населення.

РОЗДІЛ IV. УЧАСНИКИ НАЦІОНАЛЬНОЇ СИСТЕМИ КВАЛІФІКАЦІЙ

Стаття 16. Учасники Національної системи кваліфікацій

Учасниками Національної системи кваліфікацій є:

фізичні особи (громадяни України, іноземці, особи без громадянства, які законно перебувають на території України);

роботодавці;

громадські організацій та об'єднання, статутними документами яких передбачена діяльність у сфері розроблення та присудження кваліфікацій, розроблення професійних стандартів;

органи виконавчої влади;

галузеві ради з розроблення професійних стандартів;

розробники кваліфікацій

кваліфікаційні центри.

Стаття 17. Галузева рада з розроблення професійних стандартів

1. Галузева рада з розроблення професійних стандартів є неприбутковою організацією і створюється за видом (видами) економічної діяльності.

2. Галузева рада з розроблення професійних стандартів може утворюватися роботодавцями, їх галузевими об'єднаннями, громадськими об'єднаннями, статутними документами яких передбачена діяльність у сфері розроблення та присудження кваліфікацій, розроблення професійних стандартів.

3. Порядок утворення, типові положення та порядок акредитації галузевої ради з розроблення професійних стандартів затверджуються Національним агентством кваліфікацій.

4. Основними завданнями галузевої ради з розроблення професійних стандартів є:

аналіз наявних і перспективних кваліфікацій у межах відповідного виду економічної діяльності;

розроблення та періодичний перегляд галузевих професійних стандартів;

участь у розробленні освітніх стандартів і програм;

участь у розробленні галузевих рамок кваліфікацій, дескрипторів їх кваліфікаційних рівнів;

участь у створенні інструментів оцінювання результатів професійного навчання;

інформування суспільства про можливості професійної кар'єри у відповідній галузі;

взаємодія з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, його територіальними органами у питаннях організації підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації безробітних, проведення професійної орієнтації населення;

взаємодія з центральними органами виконавчої влади та їх територіальними органами, органами місцевого самоврядування, іншими уповноваженими органами, підприємствами, науковими установами, громадськими організаціями, фізичними особами у питаннях, що стосуються розвитку кваліфікацій та професій.

5. Галузеві ради з розроблення професійних стандартів мають право:

брати участь у розробленні та реалізації стратегії розвитку Національної системи кваліфікацій;

створювати кваліфікаційні центри;

брати участь у розробленні стандартів освіти;

ініціювати обґрунтовані зміни до професійних стандартів та стандартів освіти;

взаємодіяти з закладами освіти, іншими суб'єктами освітньої діяльності у питаннях освітніх та професійних кваліфікацій;

брати участь у формуванні освітньо-професійних програм або проводити їх незалежну експертизу;

брати участь у підготовці нормативно-правових актів щодо регульованих професій;

отримувати бюджетні кошти для здійснення своєї статутної діяльності у порядку, визначеному законодавством.

Стаття 18. Кваліфікаційний центр

1. Кваліфікаційний центр є юридичною особою будь-якої форми власності, яка утворюється з метою оцінювання і визнання результатів навчання осіб, присвоєння, підтвердження та визнання кваліфікацій, здобутих шляхом формальної, неформальної чи інформальної освіти, у тому числі за кордоном.

2. Кваліфікаційний центр здійснює оцінювання і визнання повних та/або часткових кваліфікацій.

3. Основними завданнями кваліфікаційного центру є:

оцінювання компетентностей осіб, що претендують на присвоєння кваліфікацій, на відповідність вимогам щодо набуття кваліфікацій;

присвоєння (підтвердження) особі відповідної кваліфікації за результатами оцінювання із видачею документа (атестата, диплома, свідоцтва тощо) встановленого зразка;

визнання професійних кваліфікацій, здобутих за кордоном;

інформування громадськості про діяльність у сфері присвоєння кваліфікацій.

4. Результати оцінювання, що проводяться кваліфікаційним центром, зберігаються в установленому законодавством порядку. Відповідальність за збереження і достовірність результатів оцінювання, проведених кваліфікаційним центром, покладається на кваліфікаційний центр. Документи, видані кваліфікаційним центром, вносяться до Національного реєстру кваліфікацій в порядку, встановленому Національним агентством кваліфікацій.

5. Документи, видані кваліфікаційним центром, надають право особі займати посади, що потребують відповідної кваліфікації.

6. Оскарження результатів оцінювання, що проводилося кваліфікаційним центром, здійснюється у встановленому порядку до Національного агентства кваліфікацій або до суду.

7. Акредитація кваліфікаційних центрів здійснюється Національним агентством кваліфікацій у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

8. Кошти, отримані як оплата робіт з акредитації кваліфікаційних центрів, спрямовуються до Державного бюджету України.

РОЗДІЛ VII.

ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ У СФЕРІ НАЦІОНАЛЬНОЇ СИСТЕМИ КВАЛІФІКАЦІЙ

Стаття 19. Фінансування Національної системи кваліфікацій

1. Фінансування Національної системи кваліфікацій здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України, а також коштів міжнародної технічної допомоги, роботодавців та/або їх організацій (об'єднань), громадських організацій та об'єднань, фізичних осіб, інших джерел.

Стаття 20. Фінансування і матеріально-технічне забезпечення Національного агентства кваліфікацій

1. Фінансування діяльності Національного агентства кваліфікацій здійснюється за рахунок:

- коштів державного бюджету;
- міжнародної допомоги;
- інших джерел, не заборонених законодавством.

2. Кошти державного бюджету, виділені для фінансування діяльності Національного агентства кваліфікацій, використовуються для:

- матеріально-технічного та організаційного забезпечення роботи Національного агентства кваліфікацій;
- оплати праці членів Національного агентства кваліфікацій та його секретаріату;
- оплати праці зовнішніх експертів, у тому числі зарубіжних;
- здійснення науково-дослідних робіт у сфері кваліфікацій;
- забезпечення функціонування Національного реєстру кваліфікацій;
- участі у роботі міжнародних організацій, у тому числі сплати членських внесків до цих організацій.

3. За Національним агентством кваліфікацій з метою забезпечення його діяльності можуть бути закріплені на праві оперативного управління будівлі, споруди, приміщення, обладнання, комп'ютерна та інша техніка, транспортні засоби, засоби зв'язку, а також інше необхідне майно відповідно до законодавства.

РОЗДІЛ VIII. МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

Стаття 21. Міжнародні стандартизовані документи у сфері кваліфікацій

1. Україна узгоджує свої кваліфікаційні норми з визнаними міжнародними стандартизованими документами у сфері кваліфікацій такими як Європейська рамка кваліфікацій, Рамка кваліфікацій для Європейського простору вищої освіти, Міжнародна стандартизована класифікація освіти, Міжнародна стандартна класифікація професій.

2. В Україні можуть визнаватися і застосовуватися інші міжнародні стандартизовані документи у сфері кваліфікацій.

3. Застосування міжнародних стандартизованих документів у сфері кваліфікацій не повинно обмежувати формування та визнання нових кваліфікацій та або професій.

Стаття 22. Міжнародне співробітництво у сфері Національної системи кваліфікацій

1. Державна політика щодо міжнародного співробітництва у сфері Національної системи кваліфікацій спрямована на сприяння і полегшення визнання в Україні кваліфікацій, здобутих в інших країнах, а також визнання за кордоном кваліфікацій, здобутих в Україні.

2. Реалізація міжнародного співробітництва у сфері Національної системи кваліфікацій відбувається шляхом широкої участі суб'єктів Національної системи кваліфікацій у проектах міжнародних організацій та співтовариств.

3. З метою забезпечення міжнародного співробітництва у сфері Національної системи кваліфікацій Національне агентство кваліфікацій:

представляє та бере участь від України у міжнародних, європейських та інших організаціях з питань оцінювання та визнання кваліфікацій;

укладає договори про співробітництво та взаємне визнання з міжнародними, європейськими та іншими регіональними організаціями, що працюють у сфері оцінювання та визнання кваліфікацій;

співпрацює з органами з питань кваліфікацій інших країн;

може залучати під час здійснення своїх повноважень представників міжнародних, європейських та інших регіональних організацій, і організацій інших країн, зарубіжних експертів, що працюють у сфері оцінювання та визнання кваліфікацій.

РОЗДІЛ IX.

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України:

2.1. У тримісячний термін з дня набрання чинності цим Законом підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції про внесення змін до законодавчих актів України, що впливають з цього Закону;

2.2. У шестимісячний термін з дня набрання чинності цим Законом підготувати проекти нормативних актів, розроблення та прийняття яких передбачено цим законом;

3. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Кодексі законів про працю України (Затверджується Законом № 322-VIII від 10.12.71 ВВР, 1971, додаток до № 50, ст. 375 із наступними змінами):

статтю 97 доповнити частиною шостою такого змісту:

«При виборі системи оплати праці в межах підприємства, установи, організації, власник або уповноважений ним орган може встановлювати посадові оклади, ставки, компенсаційні, гарантійні та інші види виплат в залежності від рівня Національної рамки кваліфікацій, галузевої рамки кваліфікацій (за наявності), до якого відноситься здобута особою (працівником) повна або часткова професійна кваліфікація»;

- 2) у Законі України «Про освіту» (Відомості Верховної Ради України 2017, №38-39, ст. 380):
назву розділу IV «Стандарти освіти, освітні програми, кваліфікації та документи про освіту» викласти в редакції ««Стандарти освіти, освітні програми та документи про освіту»;
статті 34, 35, 36, 37, 38, 39 виключити.
- 3) У Законі України «Про професійну (професійно-технічну) освіту» (Відомості Верховної Ради України 1998, № 32, ст. 215):
Статтю 33¹ виключити.

**Голова Верховної Ради
України**

Д. РАЗУМКОВ

СЕДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: Тимошенко Юлія Володимирівна
Сертифікат: 20B4E4ED0D30998C04000000EA92280066BC6700
Дійсний до: 13.09.2020 0:00:00

Апарат Верховної Ради України
№ 162Д9/1-2020/105983 від 14.07.2020

141632